

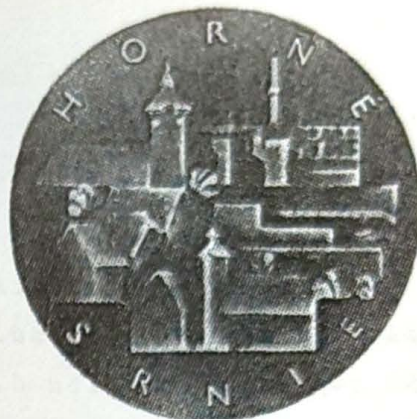
LIPOVEC

NOVINY OBCE HORNÉ SRNIE

APRÍL 1994

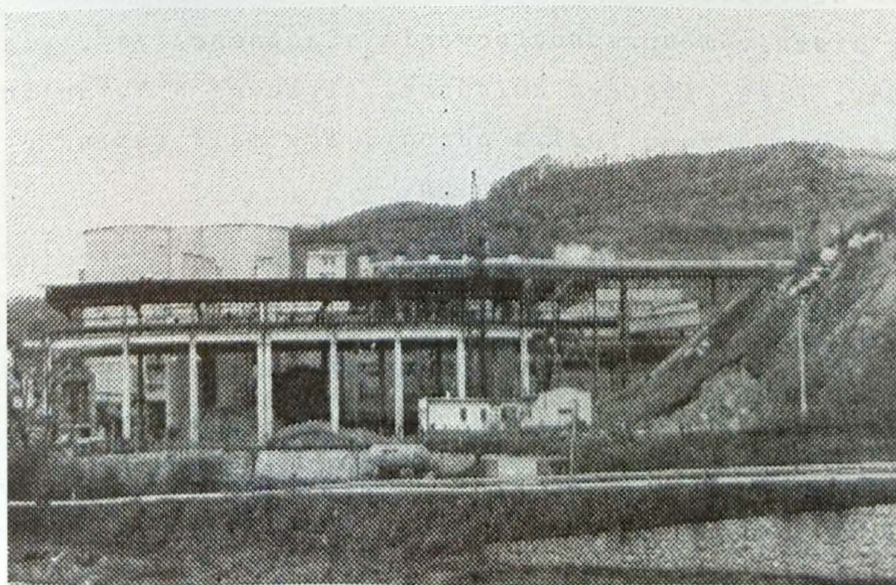
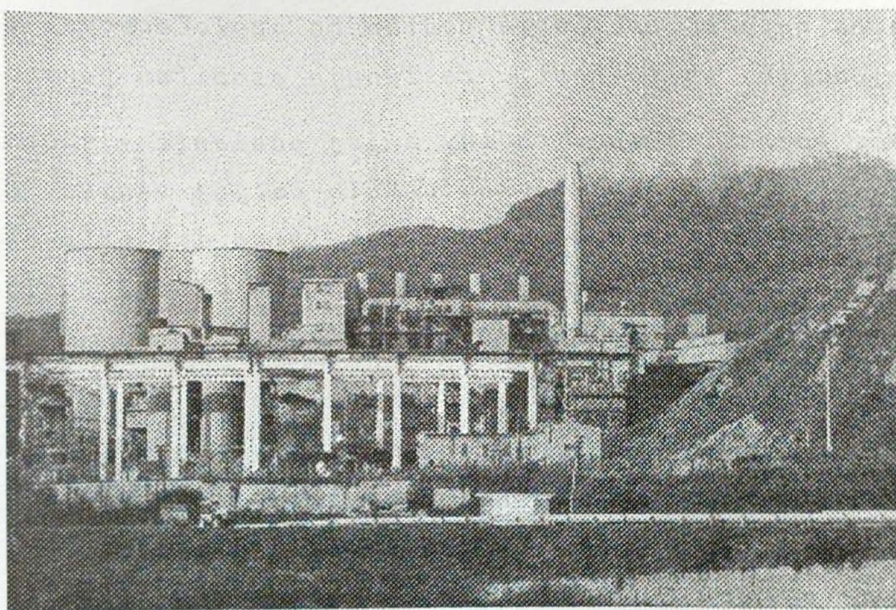
č.1

ROČ.III

65 - ročná cementáreň - namiesto dožitia v rekonštrukcii.

Vo vnútri čísla článok Ing. Horného: CEMMAC na prelome rokov.

*Prvá etapa rekonštrukcie. Kapitál SIMAC - Holdingu a.s. premetnutý
aj v technike.*

R O K R O D I N Y

Milý čitateľ, dostalo sa Ti do rúk prvé číslo tretieho ročníka nášho obecného časopisu. Píše sa rok 1994, ktorý valné zhromaždenie OSN svojou rezolúciou č. 44/82 z 12. decembra 1989 vyhlásilo za Medzinárodný rok rodiny. Jeho hlavným mottom je: Rodina - zdroje a zodpovednosť v meniacom sa svete.

K tejto iniciatíve OSN sa pripájajú cirkvi, kultúrne a spoločenské inštitúcie celého sveta. I náš časopis chce týmto upozorniť na hodnotu rodiny a na nutnosť upevnenia rodinného spoločenstva, lebo rodina, ako základná jednotka spoločnosti, zasluhuje osobitnú pozornosť.

Keď chceme pochopiť úlohu rodiny a jej poslanie v súčasnom svete, musíme sa pozrieť na jej historickú funkciu od jej vzniku. Človek bol stvorený a povoláný k životu ako muž a žena a do ich prirodzenosti bola vložená schopnosť milovať, a tak vytvárať rodinné spoločenstvo. Teda rodina je najstaršou ľudskou organizáciou.

Rodina, to znamená: muž, žena a deti sú chrámom, v ktorom sa má láska vznietiť, udržiavať a žiť tým najvýraznejším spôsobom. Súčasná rodina, ako inštitúcia, sa musí sama pozdvihnúť a postaviť na vlastné hodnotové piliere a obnoviť svoj vzťah k základným hodnotám, ktorými sú LÁSKA A ŽIVOT.

Najväčším nepriateľom rodinnej lásky je ľudská zloba - hriech, ktorý je vždy bláznivým uprednostňovaním vlastného "ja", vlastného egoizmu a pýchy. Preto svetové kultúrne, cirkevné a humanitné organizácie neustále povzbudzujú ľudí a národy, aby mali rodinu v úcte, aby obnovovali a posilňovali rodinnú lásku.

Čo by sme mali robiť my, jednoduchí ľudia v Roku rodiny, aby sme posilnili, upevnili a obrodili náš rodinný život?

V prvom rade, ako kresťania, by sme mali rozecovať vzájomnú lásku v rodine, ktorá je hybnou silou ľudského spoločenstva.

Rodičia nech si uvedomujú, že sú znakom a kanálom ich vzájomnej lásky k deťom. Preto sa musia o ne starať s veľkou láskou a obetavosťou a neprivlastňovať si ich ako dajaký súkromný majetok.

Deti majú poslúchať svojich rodičov, aj keď sú už odrastené a dospelé. V rodine by mal panovať systém pokojnej výmeny názorov. Nech mladí nepovažujú svojich rodičov za "starých a prekonaných" a nech si nemyslia, že "nimi začína svet". Rodičia majú vždy väčšiu skúsenosť ako mladí. Iba zosúladením životnej skúsenosti rodičov so živou inteligenciou detí vyrastú z mladých osobností, mravní ľudia a dobrí kresťania.

Mladí nech sa zodpovedne pripravujú na manželstvo, nech sa nedajú poučovať zlými kamarátmi, nemravnou tlačou, televíziou, ktoré nedoceňujú hĺbku a dôležitosť manželstva a vidia v ňom len fyzickú, telesnú a rozkošnicku stránku. Manželstvo je vec svätá, ktorú neslobodno hádzať do blata egoizmu a pôžitkárstva.

Treba si uvedomiť, že to, čo najviac kazí rodinu a rozbieja rodinné vzťahy, je nemravnosť. Preto sa treba brániť všetkému, čo by do našich rodín prinášalo tento sladký, ale omamujúci a smrteľný jed.

Želám všetkým našim rodinám, aby sa upevňovala ich vzájomná spolupatričnosť, aby v nich vládol pokoj a vzájomná úcta a stali sa skutočnými chrámami života a lásky.

Dr. Pavol Č E R V E N Ý

OD USADLOSTI K MODERNEJ OBCI

4. pokračovanie

Aj ostatné dva roky 2.svetovej vojny ovplyvnili život v našej obci. Pocítili to v rodinách, z ktorých odišli muži do armády, alebo povstania. Zvlášť dve rodiny boli kruto postihnuté. Márne čakali svojich najbližších, nevrátili sa. Sú to dvaja z našich hrdinov, ktorí sa nedožili konca vojny. O ich rodinách, účastníkoch vojny a povstania budeme písať v ďalšom čísle Lipovca.

Z dostupných prameňov o tomto období vyplýva, že aj v ťažkých vojnových rokoch občania zvelaďovali obec a zlepšovali životné podmienky. Z čoho čerpali toľko morálnych síl, ako to robili?

Je pravdou, že v miestnej cementárni pracovalo veľa našich občanov. Práca bola zabezpečená trvalým odbytom. Ďalšie pracovné príležitosti boli v rozšírenom súkromnom podnikaní a v rámci služieb obyvateľstvu. A to bol slušný základ.

V januári, od 8. do 17. boli v miestnej farnosti sväte misie. Ich organizáciu pripravil a priebeh zabezpečil v.d.p. Anton Posluch. Prednášali trnavskí jezuiti páter Bak - superior a Ján Dieška S.J. Z početných návštev sa 1125 veriacich spovedalo a 3000 prišlo k sviatosti prijímania.

Aj marec bol zaujímavý. Podľa zákona o obecnej samospráve boli dňa 5.3.1944 voľby obecného predstavenstva. Najviac hlasov dostal pán Ján Černička a bol navrhnutý do funkcie starostu. Funkciu prijal a od 13.5.1944 sa ujal úradu aj so svojim výborom. Ďalšia obecná udalosť bol odvod. Zo 40-tich regrútov bolo 27 mládenčov odvedených na vojnu.

V letných mesiacoch bola vybetónovaná časť ulice Súhrady. Začali sa práce pri výstavbe viacúčelovej budovy. Stavbu mal na starosti skúsený odborník pán Ondrej Kľúčovský. Už koncom roka, aj keď nedokončená, stavba slúžila požiarnikom, obecnému úradu a Úvernému družstvu s neobmedzeným ručením. Náklady na stavbu činili 350 tis. Ks.

Predvianočné obdobie nebolo príliš radostné. Pristahovali sa k nám nemeckí vojaci. Boli ubytovaní v 2-ch triedach Štátnej ľudovej školy a vyučovanie bolo obmedzené. Po Vianociach 1944 a v januári 1945 stúpol počet ubytovaných vojakov v obci. Zo školy sa stali kasárne. Vyučovanie bolo úplne prerušené. Mimo ubytovania mali Nemci v obci umiestnené sklady a kuchyňu. Pán Jozef Papiernik, č.d. 428 si pamätá, ako v jeho rodinnom dome fungovala kuchyňa a vydávanie stravy. Bol rád, že personál kuchyne nezistil, že pod priestorom, kde sa najviac pohybovali je zabetónovaná pivnica. Boli v nej ukryté potraviny a iné potreby. Aj takto si občania chránili majetok.

V roku 1945 udalosti veľmi rýchle nasledovali za sebou. Už 15. januára boli do obce prisunutí maďarskí spojenci Hitlera. Mali obrovský strach z Červenej armády. Viem to z rozprávania mojich rodičov. Bol u nás ubytovaný jeden z vojakov a denne s ním hovorili. Bol to dobrý človek, otec viacčlennej rodiny. Bol presvedčený, že za krátky čas budú zajatí. Preto pred odchodom nechal u nás veci z plnej polnej o ktorých hovoril, že ich budeme viac potrebovať. Mám jeho obraz v pamäti, ako muža láskavého, ustráchaného až plačúceho, ktorý sa bál o osud svojich najbližších viac ako o seba.

Práca v cementárni až do 30.marca nebola prečrušená. Príkazom muselo vedenie fabriky presunúť prevažnú časť zamestnancov na opevňovacie práce do okolitých terénov. V cementárni ostali len hliadkovacie čaty a pracovníci v obmedzenom počte. Pracovná povinnosť sa vzťahovala aj na ostatných práceschopných občanov v obci.

Front sa k nám blížil. Pozorovali sme časté letecké akcie. Bombardovaná bola Dubnica a Nemšová. Pri jednom nálete havarovalo bombardovacie lietadlo, ktoré skončilo v Dúbravách, ako hromada trosiek.

Od 8. do 14.apríla 1945 bola v škole poľná nemocnica. Obyvatelia obce v tomto čase odchádzali s rodinami a dobytkom do blízkych lesov. Každý sa chránil, ako vedel.

Bolo sychravé jarné ráno. Videl som, ako namosúrení nemeckí vojaci odchádzajú z obce. Pripadali mi ako starčekovia pomaly prešľapujúci z nohy na nohu, vedeli že vojnu prehrajú. Je to druhý obraz, ktorý mi v pamäti zostal. Pre občanov to bola úľava, ale aj trochu nervozity, ktorá priniesla takýto komický príbeh: Dvaja švagrovia, susedia si navzájom posťažovali. "Jozef, niekto mi zobral bicykel," hovorí Pavol smutne. "To nie je také zlé, bicykel si po vojne kúpiš, ale ja od rána neviem, kde je moja žena," sťažuje si Jozef. Večer boli múdrejší. Bicykel sa nenašiel. ale pani Kristína, ktorá sa ukryla v stodole, večer prišla do kuchyne, kde obaja zapíjali žiaľ. Potom si pripili od radosti.

Historický 30.apríl 1945 bol pokojný deň. Neskoro odpoľudnia rumunské hliadky zistili, že Nemci z obce odišli. Osloboditelia prišli bez výstrelu. Na budove Štátnej školy viala biela vlajka. Pán Michal Kebísek privítal rumunských vojakov na Prúdoch, bolo to symbolické. Veterán 1.svetovej vojny víta osloboditeľov.

Nastala pokojná noc. Prvé slobodné ráno bolo mlhavé, ale cez okno poskytlo pohľad na skupinu rumunských vojakov pri ohni, ktorý rozložili na rozľahlom dvore. Vedľa bola poľná kuchyňa, kde varili fazuľovú polievku. Opodiaľ sa k oblohe týčila hlaveň dela. To bola pastva pre oči chlapcov.

Rumunskí vojaci s pochopením brali záujem chlapcov. Jeden mladý vojak pripravil samopal a dal záujemcom jednotlivo vystreliť. Bol som medzi nimi, počul som ako s výstrelom vykrikla mama, lebo nás doma nevidela. Keď zistila, že strieľame pod odborným dohľadom a sme šťastní aj jej zaihrál úsmev na perách. Rumunskí vojaci boli disciplinovaní. Pozvanie od mamy, aby išli na kávu neprijali s ospravedlnením. Navyiac

nás ponúkli fazuľou. To je tretí obraz, ktorí mi z konca vojny ostal v pamäti.

Začal nový čas, bola obnovená ČSR, Slovenský štát zanikol.

Už 3.mája prevzal vedenie v obci Revolučný Národný výbor. Funkciu predsedu zastával pán Václav Kebísek.

Pri súpise obyvateľstva zo dňa 6.mája bolo zistené, že obec mala 1784 obyvateľov. Z ekonomicky činných bolo 580 robotníkov, 41 roľníkov, 24 živnostníkov, 9 verejných zamestnancov a 18 súkromne zamestnaných. Aj táto analýza potvrdzuje, že súkromné podnikanie začalo fungovať.

Deň víťazstva - 9. máj bol ozajstným sviatkom v obci. Po slávnostných bohoslužbách bolo zhromaždenie občanov pred školou. Z vyzdobeného balkóna slávnostný príhovor predniesol pán Václav Kebísek. Za mládež pozdravil zhromaždenie študent - vysokoškolák pán Matej Bečár. Hymnu a pochody do celoobecného sprievodu hrala miestna kapela pod vedením pána Jaroslava Papiernika.

A po oslavách začala tvrdá práca. Najdôležitejšie bolo dať život do správnych koľají. Práce na obydliach, v škole, fabrike a komunikáciách rýchlo pokračovali. V obci vyrástli nové rodinné domy a architektúra bola rozšírená o nový typ - štvorcový základ s ihlanovou strechou.

Veľmi rýchlo bola opravená škola. Vyučovanie sa započalo už 28.5. 1945. V škole došlo k výmene riaditeľov. Vrátil sa pán Ján Petro, odišiel pán Štefan Rybovič.

Obnova prevádzky v cementárni trvala o niečo dlhšie. Po spoločnom stretnutí úradníkov a robotníkov už 1.5.1945 nasledovalo menovanie Národného správcu podniku. Stal sa ním šéfmechanik pán Emil Jirků. So svojim kolektívom rozbehol výrobu cementu už od 21.júna 1945. Boli prvou fabrikou v obnovenej ČSR, ktorá zahájila výrobu.

Záver roka mal ešte jednu zaujímavosť. Predseda Národného výboru pán Václav Kebísek sa vzdal funkcie. 31.12.1945 boli tajné voľby nového predsedu. Členovia národného výboru dali najviac hlasov pánovi Jánovi Petrovi. Tento funkciu neprijal a nasledovalo 2.kolo volieb. Novým predsedom sa stal pán Anton Svedek, doterajší podpredseda. Bola to dôstojná bodka za rokom.

Prešli sme spomienkami veľmi ťažké obdobie. Aj napriek zložitým podmienkam obec rástla. Ťažké vojnové roky ľudí zbližili. Cítili vzájomnosť. Na záver chcem vysloviť myšlienku. Po skončení vojny začali bez-

odkladne s obnovou v obci. Škola bola prvá, ktorú opravili vedno s cementárňou. Boli duchovne presvedčení, že tak to má byť. Veľa nehovorili, ale konali. Začali skromne, ale vytvorili obrovské hodnoty. Duchovné ako aj hmotné.

Ing. Alojz K R A J Č I

M O S T Y

Mosty sú osudové úseky našich ciest, ktorým nemožno vyhnúť. Vždy spájajú dva brehy, medzi ktorými prúdia vody, niekedy dravé prúdy a nebezpečné víry. Zatiaľ čo pod mostom hukot a šum penivých vôd naháňa úzkosť, po moste pulzuje život, náklady všetkých druhov smerujú k svojim cieľom a človek na moste môže spokojne pokračovať v svojej ceste, ísť v ústrety budúcnosti ... Mosty sú symbolmi zblíženého ľudstva, národov, spoločností. Bývajú tiež často motívmi pre umelcov a nejedno hodnotné dielo sa zrodilo z myšlienky vnuknutej pri pohľade na most, alebo pri stretnutí na ňom.

Most o ktorom chcem písať bol skvostom vo svete mostov. Bol postavený v roku 1923 nad riekou Vlárrou a spájal jej brehy medzi obcami Nemšovou a Ľuborčou. Noc z 29. na 30. apríla 1945 bola pre tento most však osudná a ustupujúce jednotky vermachtu ho premenili na žalostnú hromadu sutín kameňa, betónu a ocele. Bol to smutný pohľad na zostatky mosta, ktorý svojou krásou zďaleka pútal pohľad človeka. Bol vždy krásny, v každej ročnej dobe i v každej časti dňa. Zrána, keď naň dopadali prvé lúče vychádzajúceho slnka býval naružovelý. Cez deň, keď sa od neho odrážali slnečné lúče v svojej plnej sýtosti býval skorobiely a pri západe slnka sa vždy od neho dojemne odrážala farba večernej oblohy. Nikde nie je ani odhadom zaznamenané koľko státisíc ton materiálu potrebného pre život človeka sa po tomto moste prepravilo. Nikto nevie, koľko slov lásky odznelo v jeho tóni, koľkí zaľúbení, stojac na ňom počúvali pod sebou šum vody a v hrudiach tlkot svojich srdc ... O čom všetkom by tento most mohol rozprávať, keby ...

Keby ľudská zloba nebola tak bezhraničná! Tragédiá ľudstva sú na pokračovanie a ich začiatky sa strácajú niekde na počiatku existencie ľudskej spoločnosti. Koľké, nespočítateľné množstvo mostov, mostíkov,

ba i obyčajných lávok nad potokmi, ktoré denne prechádzame, zničil a stále ničí človek, nenasýtený zla. Žiaľ však, že ľudskej zlobe nepadajú za obeť len mosty z kameňa, betónu, ocele i dreva, ale tiež, a to je najbolestnejšie: mosty, mostíky a lávky ľudských vzťahov, počínajúc jednotlivcami, rodinami, spoločnosťami, národmi ... Je to škoda, ktorá nič dobrého so sebou neprinesie! Prečo je toto tak ťažké pochopiť? Dočkáme sa niekedy odpovede na túto otázku ...?

Anton B E Ň O

A K Á B U D E Š H R A N I C A ?

Nadšenie po rozpade Českej a Slovenskej federatívnej republiky sa pominulo a prišli všedné dni. Od 1. januára 1993 existujú v strednej Európe dva nové štáty. Všetky okolnosti súvisiace s určitým odstupom a osobitne sa nás nedotýkali. Okrem majetkového vysporiadania, stáli dve mladé republiky aj pred ďalším problémom: vytýčenie novej spoločnej hranice. A práve táto skutočnosť sa nás už dotýka.

Všetkým obyvateľom Horného Srnia je známe, že za potokom na Vlári sa začína Morava. Tak to bolo vždy a tak je to aj dnes. Zemská hranica tu bola už v roku 1633, ako nám to dokladá mapa Moravy, ktorej autorom je známy pedagóg Jan Amos Komenský. V chotári Horného Srnia sa zachovali dodnes miestne názvy Strážnice (Dolné a Horné) a Branné (Dolné a Horné), ktoré potvrdzujú existenciu hraničného pásma. Celá západná hranica nášho chotára je už rok súčasťou štátnej hranice medzi Slovenskou republikou a Českou republikou. V severozápadnom cípe chotára ju tvorí potok Vlárka, ktorý preteká dolinou Sidónie. Hranica začína pri Zbojníckej, ide stredom potoka Vlárka v dĺžke približne 5 km dole Sidóniou. Vo Vlárskom priesmyku pretína štátnu cestu a železničnú trať Trenčianska Teplá - Brno. Za plesom, na pravom brehu Vlárky sa šplhá do strmého zrázu, pokračuje cez Jurů vrch - 679 m n.m., okolo panskej lúky na Grófovej. Neďaleko vrchu Hladný - 742 m n.m. opúšťa štátna hranica chotár Horného Srnia a pokračuje po západnej hranici chotára Hornej Súče. Celková dĺžka štátnej hranice v našom chotári je asi 8 km.

Prečo sa nás dotýka problém hranice? Kameňom úrazu je dolina Sidónie, ktorú Vlárka delí pozdĺžne na moravskú časť a slovenskú časť. Kto chce rozumieť problémom súčasnosti, mal by poznať minulosť. Staré latins

ké príslovie HISTORIA MAGISTRA VITAE EST alebo HISTÓRIA JE UČITEĽKOU ŽIVOTA sedí v tomto prípade ako ušité na mieru. Vráťme sa teda viac ako o dve storočia späť, ale zostaneme stále v Sidónii.

V 18. storočí vlastnilo Iléshazyovské panstvo mnohé lesné plochy, medzi najbohatšie z nich patrili lesy v oblasti Vlárskeho priesmyku. Táto skutočnosť podnietila ťažbu dreva a následné obchodovanie s týmto tovarom. Lesy bohaté na drevnú hmotu boli zdrojom paliva pre priemyselné podnikanie, okrem iného i pre sklársku produkciu. V roku 1788 Ján Baptista Ilésházy sa rozhodol založiť sklársku hutu. V údolí potoka Vlárka, ktorý vteká do Vláry, dal tento člen rodiny Ilésházyovcov vykľovať časť lesa pre budúcu sklárňu. Toto miesto bolo na ľavom brehu Vlárky, teda v chotári Horného Srnia, ktoré vtedy patrilo do Uhorska. Ako sa podľa vtedajších zvyklostí patrilo, nová sklárska huta dostala aj svoje pomenovanie - Svätá Sidónia. Tak sa nazývala manželka Jána Ilésházyho a jej patrónka.

Meno huty sa zaužívalo aj na pomenovanie osady, ktorá sa začala rozrastať v blízkosti sklárne. Tu sa začína zaujímavá história sklárne a osady v údolí potoka Vlárka. Kým sklárska huta bola vybudovaná na jeho ľavom brehu, teda na Slovensku /Uhorsku/, sídelné podmienky na budovanie príbytkov sklárov boli vhodnejšie na jeho pravom brehu. A ten bol súčasťou Moravy, ktorá vtedy patrila do Rakúska. Potok Vlárka bol starou zemskou hranicou už niekoľko storočí, teda aj v období Rakúsko-Uhorska, potom v predmníchovskej Československej republike v rokoch 1918-1939. Výnimkou je obdobie rokov 1939-1945, keď tu bola vytvorená štátna hranica medzi prvou Slovenskou republikou a Protektorátom Čechy a Morava. Stalo sa tak pod nátlakom fašistického Nemecka, proti vôli obyvateľov vtedajšieho Československa.

Po skončení druhej svetovej vojny a obnovení Československej republiky, sa pomery vrátili do pôvodných koľají. Sidónia bola bez problémov opäť prístupná zo slovenskej i moravskej strany. Málokto si uvedomoval paradoxnosť situácie, že uprostred štátu sa nachádza hranica. Sidónia drielala desaťročia a storočia podobne ako Šípková Ruženka a prebudila sa na začiatku roku 1993. Na rozdiel od populárnej rozprávky, kde sa prebudením spiacej krásavice všetko vyriešilo, v prípade Sidónie sa problémy začali. Na prvý pohľad by ani nemuseli byť, stačí rešpektovať starú zemskú hranicu, ktorou je potok Vlárka. To si iste uvedomujú aj činitelia zodpovední za vytýčenie hranice. Ako však vyriešiť skutočnosť, že rodinné domy stoja na oboch brehoch Vlárky? Tak by nová štátna hrani-

ca delila túto osadu na dve časti. Alebo riešiť vytýčenie hranice tak, aby celá osada bola súčasťou jednej republiky - ktorej? To sú myšlienky ktoré zamestnávajú nielen expertov v obidvoch republikách, ale i obyvatelov Sidónie a tiež Horného Srnia a Brumova-Bylnice. Nazdávame sa, že je potrebné zachovať celistvosť osady Sidónia a nemeniť historickú hranicu. Najlepšie by v tomto prípade vyhovoval osobitný štatút pre celú dolinu Sidónie. Okrem iného treba vziať do úvahy komunikačné možnosti a potreby, ktoré by značne utrpeli striktným vytýčením hranice. Ozaj, aká budeš hranica?

Dr. Milan CH L E B A N A

CEMMAC NA PRELOME ROKOV

Minulý rok, ale predovšetkým jeho záver a úvod do tohoto roku je v a.s. CEMMAC charakterizovaný obrovským pohybom ľudí, strojov a samozrejme mnohých technických nápadov.

Končí sa prvá etapa rekonštrukčných prác, pozostávajúcich nielen z dokončovania jednotlivých investičných akcií, medzi ktorými dominuje stavba nového odprašovacieho zariadenia, ale využíva sa obdobie slabšieho odberu vyplývajúceho z daností klímy a recesie stavebníctva aj na také zásahy do organizmu cementárne, ktoré v plnej sezóne nie je možné realizovať. Generálkuje sa závodná vlečka, opravujú sa výrobné zariadenia, buduje sa nová balička, triedič slinku, ktorý mení celý systém prepravy do slinkových síl, zastrešuje sa žeriav substrátov, vymieňajú sa staré komíny na peciach, opravuje sa plocha nádvoria, odstavné plochy, vylepšujú sa sociálne zariadenia, vymieňa sa nefunkčné potrubie plynu, opravuje sa stará slinkovňa, fasády.

Pohyb ľudí zrovnateľný s mraveniskom, okrem vlastných, viac ako 100 pracovníkov rôznych dodávateľov. Príliš veľa na stiesnené pomery cementárne, ktorá už mala dožiť.

Práve preto, aby nedožila, takýto pohyb. Všetky akcie vedú účelove k tomu, aby v konečnom dôsledku odberateľ dostával stále kvalitnejšiu produkciu a v želanom sortimente.

Najviac nárokov na ľudí kladie uvádzanie nových zariadení do chodu. Aj najlepšie myslené, projektované a realizované dielo prináša v úvode veľa nových okolností, podmienok prevádzky a treba povedať, že aj neočakávaných chýb. Všetko však krok za krokom dostáva svoju pravú a potrebnú podobu.

Štart nového elektrofiltra by si možno zaslúžil slávnostnejší ráz, možno prestrihnúť pásku. Nové dielo, ktoré bude doménou fabriky prinesie ďalšie zlepšenie životného prostredia. Nielen v cementárni. Aj v obci a v širšom okolí sa prejaví výkonnejšia technika. Koncentrácia tuhých emisií nemala doteraz u šachtových pecí prekročiť 200 mg.m^{-3}

Navýšenie kapitálu zo zdrojov najväčšieho akcionára SIMAC Holdingu je orientované predovšetkým do ekológie. Takéto rozhodnutie určite časom ocení celá naša lokalita, obyvatelia ktorej sú síce vďační za možnosť získania prostriedkov pre svoju existenciu, ale po celé desaťročia vnútorne nevysporiadaní s kvalitou prostredia v ktorom žili. Prvá etapa rekonštrukcie technologických uzlov, ktorá sa dostáva do svojho finále prináša konkrétnu nápravu.

Z predchádzajúceho logicky vyplýva, že v a.s. CEMMAC pripravujeme aj ďalšiu etapu rekonštrukcie. Bude sa dotýkať predovšetkým zastaralého technologického zariadenia a pracovísk s najobtiažnejšou potrebou ľudskej práce. Súčasná technológia bohužiaľ v mnohom už nezodpovedá pretechnizovanej dobe a konkurencieschopnosť bude čím ďalej tým náročnejšia. Na výstavbu rotačnej pece niet finančných možností a tak musíme krok za krokom skromnejšie, ale účelne zabezpečovať také zmeny, ktoré umožnia produkovať výrobky zodpovedajúce dnes už európskym normám a zachovávať si priazeň svojich odberateľov. Cementáreň, ktorá sa v tomto roku dožíva svojich šesťdesiatpäť rokov, prekonala mnohé zmeny, stále je však základom dôstojného života obyvateľov obce, ku ktorej patrí a chce i ďalej vytvárať podmienky pre jej ďalší rozvoj.

Ing. Ivan H O R N Ý

KULTÚRNA ČINNOSŤ V OBCI

FILMY V KINE CEMENTÁR:

APRÍL:

2. - 3.4. Diablov advokát
4.4. Vychádzajúce slnko
9. - 10.4. Víkend u Bernieho
14.4. Záhadné zmiznutie
16. - 17.4. Živý terč

21.4. Anjelské oči
23. - 24.4. Syn ružového pantera
28.4. Morský vlk
30.4. Bláznivá spolubývajúca

MÁJ:

5.5.	Semtex Blues	19.5.	Bol raz jeden zločin
7. - 8.5.	Otec v sukniach	21.-22.5.	Dobrý synček
12.5.	Beethoven II	26.5.	Fatálny inštinkt
14. - 15.5.	Experiment Philadelphia	28.-29.5.	Návrat živej smrti

Knižné novinky v knižnici

Pre dospelých čitateľov:

Andrewsová, T.: Kvety v podkroví

Lupene vo vetre

Budú aj tŕne

Ovocie minulosti

Záhrada tieňov

Cook, R.: Horúčka

Slepota

Sfinga (a iné)

Goudgeová, E.: Oddané sestry

Benzoniová, J.: Marianne

Marianne a cisár

Zagorka, Jurič, M.: Gordana. (3 zv.)

Pilcherová, R.: Kvety v daždi

Denker, H.: Liečiteľia

Phierry, A.: Chirurgička

Gordon, N.: Liečiteľ

Ludlum, R.: Agent bez mena

Pre mládež:

Montgomersová, L.: Anna zo Zeleného domu /všetkých 6 zv. kníh - pokračovanie/

Macdonaldová, B.: Ja to zvládnem

Blytonová, E.: Dvojčatá ... ďalšie na pokračovanie

Caspariová, T.: Bibi a Bubi ... ďalšie na pokračovanie

Hitchcock, A.: Záhada Zeleného strašidla ... -"-

Pre deti pekné rozprávky:

Čarovná píšťalka

Tomáš a Alica ... a veľa iných

KLUB CEMENTÁR PONÚKA:

- zabezpečenie svadby vrátane hudby a dopravy autobusom
- možnosť ubytovania v 2 posteľových izbách
- zabezpečenie osláv životných jubileí a významných životných príležitostí /stužková, promočné oslavy, kar a pod./
- posedenie v kaviarni pri hudbe s možnosťou občerstvenia
- ponuka teplých a studených jedál
- inzercia na tabuli v priestoroch klubu (výmena, kúpa, predaj)
- mangľovanie bielizne - príjem a výdaj: ST 10.00 - 12.00
PA 15.00 - 16.00

INÉ AKCIE KULTÚRNE A SPOLOČENSKÉ

- 3.4.94 Veľkonočná zábava - hrá M. Janeček a P. Mikulík
- 4.4. Veľkonočná oblievačka - krojovaná skupina v uliciach obce
- 30.4. Stretnutie občanov k ucteniu pamiatky padlých v I. a II. svetovej vojne a odsúdenie každého násillia a vojny
- 8.5. Spomienka na M.R.Štefánika
Deň matiek - kultúrny a zábavný program
- 22.5. Hodový sprievod obcou

COLNÁ KONTROLA NA SLOVENSKO-ČESKEJ HRANICI.

Na naše otázky o tom, čo nového v colných predpisoch nám odpovedal vedúci colnej odbočky v Hornom Srní p. Roman Moravec:

Colná kontrola prebieha od 1.1.1994 takým istým spôsobom ako na hraniciach s inými krajinami. Fyzické a právnické osoby sú povinné podriaďiť sa colnej a devízovej kontrole. Pri sťažovaní colnej kontroly môžu byť fyzické osoby potrestané blokovou pokutou až do výšky 5.000,- Sk na mieste a právnické osoby až do výšky 50.000,-Sk

V súčasnosti platí colná únia na základe ktorej všetok tovar dovážaný z Českej republiky českého pôvodu je bez cla. Tovar obchodného charakteru môžu prevážať iba právnické osoby, ktoré vlastnia živnostenský list, koncesiu alebo sú zapísané v obchodnom registri. Tovar neobchodného charakteru českého pôvodu do 3.000,- Sk/1 osobu nepodlieha clu ani DPH. Tovar v úhrnnej hodnote nad 3.000,-Sk/1 osobu podlie-

ha dani z pridanej hodnoty podľa druhu tovaru /vyhl.č.222/92 Zb./, pri prechode musí osoba predložiť doklad o zakúpení. Na doklade musí byť uvedená cena tovaru a zvlášť DPH. Poplatok sa vyberá priamo na hraničnom prechode.

Tovar, ktorý bol zakúpený v Čechách a jeho pôvod je iný ako z Českej republiky, podlieha clu podľa platných predpisov.

Pri vývoze neobchodného tovaru v úhrnnej hodnote do 30.000,-Sk (vyhl.č. 82/1993 Zb.) tento tovar ide na ústne colné prehlásenie. Ostatný tovar sa vyváža podľa vyhl.č.17/94 Zb.

A ako je to s valutami?

Dovoz valút je voľný. Vývoz valút v hodnote do 5.000,-Sk/1 osobu je bez povolenia. Nad 5.000,-Sk je potrebný doklad od devízového peňažného ústavu. V rámci colnej únie môže občan vyviezť 7.500,-Sk a 7.500,-Čk. Do iných štátov môže vyviezť 1.000,-Sk. Pri dovoze je to tiež 1.000,-Sk.

Mária L A M A Č K O V Á

ŠPORTOVÉ DIANIE V OBCI

Po skončení jesennej časti futbalových súťaží nasledovala zimná prestávka, ktorá bola vyplnená organizovaním VIIĽ. ročníka minifutbalovej ligy. V tomto ročníku sa minifutbalovej ligy zúčastnilo 8 mužstiev, ktoré reprezentovalo spolu 72 hráčov. Súťaž bola trojkolová a odohrávala sa v miestnej športovej hale, trvala takmer tri mesiace čo bolo vhodným doplnením najmä pre aktívnych futbalistov a príjemnou zábavou aj pre bývalých hráčov i pre ostatných účastníkov.

Po novoročných sviatkoch sa 4.januára zišli na prvom tréningu hráči dorastu a "A" mužstva a tým zahájili prípravu na jarnú odvetnú časť súťažného ročníka 1993/94. Ak si pripomenieme ciele, ktoré sme si vytýčili, zachrániť v krajských súťažiach žiakov a dorast a družstvo dospeľých dotiahnuť aspoň na druhú priečku zo súčasnej piatej, ktorá by v prípade reorganizácie znamenala postup do krajskej súťaže musia všetci hráči, tréneri ale i výbor telovýchovnej jednoty vynaložiť maximálne úsilie na dosiahnutie týchto cieľov. Zo strany výboru sú vytvárané všetky podmienky pre nerušenú prípravu všetkých mužstiev. A keďže tohoročná

zima je pre futbal tiež prajná, hráči sa do svojich povinností pustili s veľkou chuťou a čo je dôležité aj vo veľkom počte, čo je zárukou konkurencie v mužstvách. Po fyzickej príprave, ktorá prebieha v okolitej prírode začali mužstvá s prípravnými zápasmi, ktorých odohrajú asi po 10-11. Mužstvo dospelých zatiaľ odohralo tieto prípravné zápasy:

5.2.1994 Horné Srnie - Trenčianske Stankovce 0:2

Štítina - Horné Srnie 4:2 (1:1) Tomáš, Turák.

Ďalšie zápasy:

19.2.1994 Horné Srnie - Kľúčové

27.2.1994 Lednické Rovne - Horné Srnie

Začiatok súťaže dospelých je určený na 27.3.1994

Dorast:

5.2.1994 Horné Srnie - Nemšová 1:3

6.2.1994 Horné Srnie - Odeva Trenčín 4:1

12.2.1994 Štítina - Horné Srnie 3:3

Ďalšie zápasy:

20.2.1994 Odeva Trenčín - Horné Srnie

27.2.1994 Lednické Rovne - Horné Srnie

Začiatok súťaže dorastu je určený na 27.3.1994.

Žiaci: Mužstvo žiakov pokračuje v príprave, zatiaľ ešte neodohrali žiad zápas. Vo výhľade sú zápasy so súpermi z okolia. Začiatok súťaže je plánovaný až na 2.4.1994.

Ak všetci hráči budú pristupovať k svojim povinnostiam tak ako začali určite zúročia trojmesačnú prípravu na dosiahnutie vytýčených cieľov pre spokojnosť svoju, športových fanúšikov i ostatných obyvateľov obce, ktorí im budú držať palce v náročných súťažiach.

Peter Š T E F Á N E K

OBECNÝ ÚRAD HLÁSI

1. Pozemkové úpravy v katastri Horné Srnie začali 11.2.1994
- 1.1 Valné zhromaždenie vlastníkov pôdy a účastníkov pozemkových úprav zvolilo predstavenstvo Združenia. Predsedom je Ing. A.Krajčí, predstavenstvo je 13-členné
- 1.2 V prvej etape fy TEK DAM zhromažďuje podklady o vlastníctve a účastníci sa registrujú.

- 1.3 Fy TEK DAM predkladá všetky podklady o vlastníctve na odborné posúdenie
- 1.4 Ktorí vlastníci nie sú registrovaní, môžu sa prihlásiť na OcÚ u pani Varčekovej, ktorá im oznámi, čo je nutné urobiť ďalej z ich strany
- 1.5 Vlastníci pôdy budú písomne informovaní o rozsahu vlastníctva. Predložený návrh môžete akceptovať, alebo reklamovať
- 1.6 Ďalšie informácie dostanete postupne.

PREDSTAVENSTVO ZDRUŽENIA

NAŠI JUBILANTI (1.polrok 1994)

1. 80 rokov sa dožila:

pani Mária Kebísková č.d. 666 1.2.1994

2. 80 rokov sa dožije

pán Viliam Kebísek č.d. 728 8.5.1994

B L A H O Ž E L Á M E

3. Zlatú svadbu budú mať manželia pán Ignác Michálik a pani Božena Micháliková rodená Zajacová č.d. 707 - 27.5.1994

VEĽA POŽEHNANIA; ZDRAVIA A SPOKOJNOSTI ŽELÁ OcÚ

NÁŠ DRAK V BUDAPEŠTI

Legenda hovorí o tom, že odvážny občan z Bohuníc v roku 1912 zisťoval, ako veľký mlok - drak denne "podojí" jeho kravu pri pití vody z Dračej studne. Videl to na vlastné oči, prichystal si vhodný nástroj - sekáč a obratne drakovi odsekol hlavu. Toto je obsah legendy z ústneho podania nášho občana pána Františka Liptáka.

Príbeh bol zverejnený a pán Jozef Dohňanský v Hlase ľudu navyše a podrobnejšie popisuje, že hlava draka je uložená v Budapeštianskom múzeu. Dodáva, že odvážny muž za zabitie draka dostal od grófa KÖNIGGSEGA pozemky v Pruskom.

Túto správu nemusíte overovať, je dosť stará, ale ak nepoznáte miesto Dračej studne môžete sa na vlastné oči presvedčiť a posúdiť či

a ako tam drak - mlok mohol prísť denne k čerstvému mlieku. Je to pekné miesto a po ceste z Fodorky na Vršatec studňu určite najdete. Voda z nej vyteká do bolešovského potoka a priehrady pri Gilianke. Sú vedľa seba 3 pramene, jeden je veľmi výdatný s dobrou vodou.

Ing. Alojz K R A J Č I

Vydavateľ: Obecný úrad Horné Srnie

Zodpovedná redaktorka: Ing. Jolana Hiklová

Registrácia: Okresný úrad Trenčín č. 120-456/1992 - RK

Vytlačila: Marta Valovičová, Moravská 4, Nemšová